

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Dalily Marečkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce **S. P.**, bytem P. H. 458, B. – O., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému **Městskému úřadu Černošice**, se sídlem Riegrova 1209, 252 28 Černošice, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč. Zaplacený soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 4. 2. 2015 domáhal podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ochrany proti nečinnosti žalovaného. Žalovaný byl podle žalobního tvrzení povinen nařídit ústní jednání a vydat rozhodnutí, a to v návaznosti na odpor žalobce podaný dne 30. 7. 2014 prostřednictvím jeho tehdejšího zástupce Petra Kocourka (dále jen „dřívější zástupce“) proti příkazu žalovaného ze dne 15. 7. 2014, č. j. MUCE 39462/2014 OVV/zuz, sp. zn. S-MUCE 38919/2014 OVV/zuz (dále jen „příkaz“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že zahájil řízení o přestupku proti žalobci doručením příkazu. Žalobce podal proti příkazu prostřednictvím dřívějšího zástupce dne 30. 7. 2014 odpor, a to emailem opatřeným elektronickým podpisem dřívějšího zástupce. Jeho přílohou byla plná moc udělená žalobcem dřívějšímu zástupci, která však nebyla podepsána. Zároveň dřívější zástupce požádal o doručování písemností na e-mailovou adresu obecny@zastupce.eu.

Podáním ze dne 29. 6. 2015 vzal žalobce svou žalobu zpět s odůvodněním, že byl postupem žalovaného uspokojen. Z posléze předloženého správního spisu soud ověřil, že žalovaný po podání žaloby ve věci výše uvedeného přestupku nařídil ústní jednání a dne 10. 6. 2015 vydal rozhodnutí č. j. MUCE 17468/2015 OP/zuz, sp. zn. S-MUCE 38919/2014 OVV/zuz.

Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Soud proto v souladu s dispoziční zásadou a § 47 písm. a) s. ř. s. řízení na základě zpětvzetí žaloby zastavil.

Z podání žalovaného doručeného soudu dne 3. 7. 2015 rovněž vyplývá, že s ohledem na „prekluzi věci“ dne 2. 7. 2015 nelze ve věci rozhodnout jinak, než že bude řízení o přestupku zastaveno.

Náhrada nákladů řízení by žalobci náležela podle ustanovení § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., neboť žalobce vzal svou žalobu zpět z důvodu, že žalovaný v řízení vedeném pod sp. zn. S-MUCE 38919/2014 OVV/zuz dne 10. 6. 2015 vydal rozhodnutí. Podle soudu je však v posuzované věci při rozhodování o nákladech řízení namístě užít ustanovení § 60 odst. 7 s. ř. s., podle kterého může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné. Existenci takových důvodů zvláštního zřetele hodných přitom soud shledal ve skutečnosti, že podání odporu dřívějším zástupcem bez náležité plné moci společně s žádostí, aby bylo dřívějšímu zástupci doručováno na elektronickou adresu, na kterou z povahy věci nelze doručovat (adresa obsahovala diakritické znaménko), bylo výrazem procesní obstrukce, která směřovala k dosažení zániku přestupkové odpovědnosti v důsledku uplynutí prekluzivní lhůty podle § 20 přestupkového zákona jako postupu hojně využívaného dřívějším zástupcem žalobce i v mnoha dalších přestupkových řízeních. To je soudu známo jednak z judikatury (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2014, č. j. 10 As 151/2014-33, ze dne 12. 3. 2015, č. j. 4 As 26/2015-31, ze dne 29. 5. 2015, č. j. 2 As 247/2014-48 nebo ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9 As 215/2014-42), ale rovněž se jedná o skutečnost obecně známou (srov. např. článek na webu http://zpravy.idnes.cz/pokuty-pojisteni-urednici-panama-petr-kocourek-ftd-/krimi.aspx?c=A130712_152955_pardubice-zpravy_mt). K prekluzi přestupkové odpovědnosti přitom došlo dle závěru žalovaného i v tomto případě (byť je otázkou, je-li tento závěr souladný s ustanovením § 41 s. ř. s.). Řízení ve správním soudnictví má přitom sloužit k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (srov. § 2 s. ř. s.) a nikoliv jako jeden z nástrojů směřující k dosažení zániku odpovědnosti za přestupek. Takové jednání může představovat podle soudu akt zneužití práva, a byť se jedná o procesní strategii, kterou obviněný z přestupku může zvolit, z hlediska nákladů řízení plně odůvodňuje ze strany soudu aplikaci ustanovení § 60 odst. 7 s. ř. s. Lze podotknout, že na případy zneužití práva na soudní ochranu pamatoval již zákon č. 36/1876 ř. z., o zřízení správního soudu (tzv. říjnový zákon), který do jisté míry sloužil jako vzor současné právní úpravy správního soudnictví. Podle jeho § 41 měl správní soud právo uložit pokutu stranám a dle okolností i jejich zástupcům, kteří „*proti jasnému znění zákona se přou, aneb jinak zřejmě svévolným způsobem vedou stížnosti*“. Obdobnou úpravu s. ř. s. sice již neobsahuje, k uvedeným okolnostem je však na místě přihlédnout při rozhodování o nákladech řízení.

Výrokem III. soud rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku. Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000,- Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Zaplacený soudní poplatek činil 2.000,- Kč. Z tohoto důvodu zdejší soud v souladu s § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích rozhodl o vrácení zaplaceného poplatku žalobci sníženého o 1.000,- Kč, tedy ve výši 1.000,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením

shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. července 2015

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová